LIKKUTEI TORAH · SHIR HASHIRIM · MAAMAR 32

ששים המה מלכות ושמונים פילגשים כו׳

There are sixty queens and eighty concubines

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/32/

1 ששים המה מלכות ושמונים פילגשים כו'. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] ס' מלכות אלו ס' מסכתות ושמנים פיגלשים אלו הברייתות.

"There are sixty queens and eighty concubines," etc. And our Sages, of blessed memory, said: "Sixty queens" — these are the sixty tractates; "and eighty concubines" — these are the Baraisos [teachings of the Sages left out of the Mishnah].

ועלמות קאי על הלכות (היינו מימרות האמוראים. ולשון מדרש שיר השירים רבה ועלמות אין מספר אין קץ לתוספת). וצ"ל למה נק' המשניות בשם מלכות ובריתות פילגשים כו'.

And "maidens" refers to the halachos [laws] (that is, the statements of the Amoraim [the Sages of the Gemara]; and the wording of Midrash Shir HaShirim Rabbah is: "'And maidens without number' — there is no end to the additions"). Now we need to understand why the Mishnayos are called by the name "queens," and the Baraisos "concubines," etc.

גם להבין מ"ש בתחלת עשרת הדברות וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר דמאחר שעשרת הדברות שמעו כל ישראל מפי הקב"ה א"כ איך שייך תיבת לאמר.

We also need to understand what is written at the beginning of the Ten Commandments: "And G-d spoke all these words, saying." For since all Israel heard the Ten Commandments from the mouth of the Holy One, blessed be He, if so, how does the word "saying" apply?

דבשלמא בשאר מצותיה של תורה שישראל שמעו מפי משה. ומשה הוא ששמע מפי הקב"ה שייך לשון לאמר היינו שהקב"ה אמר למשה לחזור הוא ולאמרו לישראל

Granted, with the rest of the mitzvos of the Torah, which Israel heard from the mouth of Moshe, and it was Moshe who heard [them] from the mouth of the Holy One, blessed be He, the expression "saying" applies: that is, the Holy One, blessed be He, told Moshe that he in turn should repeat it and say it to Israel.

אבל בעשרת הדברות שכל ישראל שמעו מפי הקב"ה אין לומר כן (וכה"ג [וכהאי גוונא] איתא במשנה פ"ה דסוטה דף כ"ז ע"ב על לאמר שבאז ישיר משה ובנ"י [ובני ישראל] את השירה הזאת לאמר שאין תלמוד לומר לאמר):

But with the Ten Commandments, which all Israel heard from the mouth of the Holy One, blessed be He, this cannot be said. (And something like this is found in the Mishnah, chapter 5 of Sotah, folio 27b, on the word "saying" in "Then Moshe and the children of Israel sang this song, saying": that there was no need for [Scripture] to say "saying.")

2 והנה צריך להקדים פי' הפסוק קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. קול דודי קאי על מתן תורה כי במ"ת [במתן תורה] כתיב וכל העם רואים את הקולות.

Now, we must first preface the explanation of the verse, "The voice of my beloved! Behold, he comes, leaping over the mountains, skipping over the hills." "The voice of my beloved" refers to the Giving of the Torah, for of the Giving of the Torah it is written, "And all the people saw the voices."

ומה שנאמר הנה זה בא שהוא לשון הוה ולא אמר לשון עבר הוא לפי כי באמת קול זה הנה זה בא גם עכשיו

And as for what is said, "Behold, he comes," which is in the present tense, and it does not say [it] in the past tense: this is because, in truth, this voice "behold, [it] comes" even now.

בכל עת ובכל זמן שאדם יושב ועוסק בתורה אזי בא ונמשך אותו הקול עצמו שהיה בעת מ"ת [מתן תורה] וכמשי"ת [וכמו שיתבאר] לקמן אי"ה [אם ירצה השם].

At every moment and at every time that a person sits and occupies himself with Torah, that very same voice that was at the time of the Giving of the Torah comes and is drawn down, as will be explained below, G-d willing.

3 ולהבין כל זה וגם ענין מדלג על ההרים. צריך להבין תחלה ענין ההשתלשלות דהנה כתיב בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך.

To understand all this, and also the meaning of "leaping over the mountains," we must first understand the matter of the chain of descending worlds (hishtalshelus). For behold, it is written, "Among all the wise men of the nations, and in all their kingdoms, there is none like You."

אמנם דוד המלך ע"ה [עליו השלום] אמר רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך כו'.

King David, however, peace be upon him, said: "Many things have You done, You, Havayah my G-d: Your wonders and Your thoughts toward us; there is no comparison to You," etc.

והענין דהנה באמת גם חכמי אומות מודים באלקותו ית' וזהו בכל חכמי הגוים כו' מאין כמוך.

The explanation is this: in truth, even the wise men of the nations acknowledge His G-dliness, may He be blessed; and this is [the meaning of] "Among all the wise men of the nations," etc., "there is none like You."

ופי' בזהר (משפטים צ"ו א') דהכוונה שגם הם יודעים שאין כמוך כו'. רק שאומרים שהבריאה היא בדרך השתלשלות עילה ועלול.

And it is explained in the Zohar (Mishpatim 96a) that the intent is that they too know that "there is none like You," etc.; only, they say that creation proceeds by way of a chain-like descent of cause and effect.

וידוע כי לכל עילה יש ערך ויחוס עם העלול איזה ערך שהוא עכ"פ [על כל פנים] עד"מ באדם יש שכל ומדות ומחשבה ודבור וכל א' נתהווה מחבירו.

Now it is known that every cause has comparability and relation with its effect, some measure of comparability, whatever it may be, at any rate. For example, in a person there are intellect and emotive attributes (middos), thought and speech, and each one came into being from the other.

דהיינו מההתבוננות בשכלו נולדה המדה לעשות חסד וכה"ג [וכהאי גוונא]. הנה הגם שאין המדה ממהות השכל. מ"מ יש שייכות זה לזה שכפי ערך השכל איך ומה הוא כך היא המדה בהתגלות לעשות חסד.

That is: from the contemplation in one's intellect the attribute of doing kindness, and the like, is born. Now, although the attribute is not of the essence of the intellect, nevertheless they have a connection with each other: according to the measure of the intellect, how and what it is, so is the attribute as it is revealed, to do kindness.

4 ולכן הקטן מתאוה לדברים קטנים לפי עניות דעתו והגדול ששכלו גדול מואס בהן וכמ"ש לפי שכלו יהולל איש.

Therefore a child desires small things, according to the poverty of his mind, while an adult, whose intellect is great, despises them; as it is written, "A man is praised according to his intellect."

הרי המדה אהוי"ר [אהבה ויראה] וכיוצא היא לפי השכל גם השכל מתלבש אח"כ בהמדה איך לעשות החסד כו'.

Thus the attribute — love and awe and the like — accords with the intellect. The intellect, too, afterwards enclothes itself in the attribute, as to how to do the kindness, etc.

5 וזהו בחי' עילה ועלול שהעלול יש לו ערך ויחוס להעילה. וכמ"כ [וכמו כן] המדה לגבי המחשבה שמתלבשת בהמחשבה והמחשבה בדבור וכל א' נתהווה זה מזה בהשתלשלות

And this is the aspect of cause and effect: the effect has comparability and relation to the cause. So too the attribute in relation to thought: it enclothes itself in thought, and thought in speech, and each one comes into being from the other in a chain-like descent.

ולכן פועל כל אחד [אחד] שינויים בחבירו שיש שינוי בהעילה ע"י שמתלבש בהעלול ואינו כמו שהיה במהותו קודם לזה.

Therefore each one brings about changes in the other: there is a change in the cause through its enclothing itself in the effect, and it is not as it was in its essence before this.

כמו כשמתבונן בשכלו באיזו אהבה הרי בהכרח השכל מלובש בזה ואינו יכול להתבונן אז במושכלות לפי ששכלו ממולא מענין המדה.

As when one contemplates some love with his intellect: of necessity the intellect is enclothed in it, and he cannot then contemplate intellectual concepts, because his intellect is filled with the matter of the attribute.

נמצא יש שינוי בהשכל למה שהיה תחלה בפ"ע [בפני עצמו] בציור המושכלות ובין למה שנמשך אח"כ בהעלול שהוא בענין האהבה כו'. וכך הוא בכל בחי' עילה ועלול.

It follows that there is a change in the intellect, between what it was at first, by itself, in forming the concepts, and what is drawn afterwards into the effect, which is in the matter of love, etc. And so it is with every [instance of] cause and effect.

6 והנה מאחר שהעולמות והנבראים נתהוו ממחשבתו ית' היה יכול לעלות על הדעת ח"ו [חס ושלום] שגם הם נבראו ע"י השתלשלות עילה ועלול. וכדעת חכמי האומות הקדמונים.

Now, since the worlds and the created beings came into being from His thought, may He be blessed, it could have entered the mind, G-d forbid, that they too were created through a chain-like descent of cause and effect, in keeping with the view of the ancient wise men of the nations.

ע"ז אמר דוד המלך עליו השלום רבות עשית כו' אין ערוך אליך. כי כל העולמות אין פועלים שום שינוי בו יתי.

About this King David, peace be upon him, said, "Many things have You done," etc., "there is no comparison to You." For all the worlds bring about no change whatsoever in Him, may He be blessed.

7 וכמאמר אתה הוא עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא. כו' ר"ל [רוצה לומר] בשוה בלי שינוי כמ"ש אני הוי' לא שניתי.

As in the saying, "You are He before the world was created, and You are He since it was created," etc. That is to say: equally, without change, as it is written, "I, Havayah, have not changed."

והיינו משום שהעולמות אין ערוך כלל להבורא יתי ואפילו לגבי החיות הנמשך להן ממחשבתו יתי והתהוותם ע"י בחי' [בחינת] דילוג וצמצום ולא בבחי' עילה ועלול ח"ו [חס ושלום] וכמש"ת [וכמו שיתבאר] אי"ה [אם ירצה השם].

This is because the worlds bear no comparison at all to the Creator, may He be blessed, and not even to the life-force (chayus) that is drawn to them from His thought, may He be blessed; and their coming into being is through a leap and a tzimtzum (contraction), and not by way of cause and effect, G-d forbid, as will be explained, G-d willing.

8 ולכן כלא ממש חשובים קמי' [קמיה] יתי וכמו קודם שנברא העולם ממש וזהו נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. פי' שע"י מחשבתו יתי נעשה התהוות והשתלשלות העולמות.

Therefore they are accounted as truly nothing before Him, may He be blessed, just as [it was] actually before the world was created. And this is [the meaning of] "Your wonders and Your thoughts toward us": that is, through His thought, may He be blessed, the coming into being and the chain-like descent (hishtalshelus) of the worlds took place.

וז"ש [וזהו שכתוב] רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו ר"ל [רוצה לומר] שריבוי העולמות והברואים כולם נתהוו ע"י מחשבתו יתי.

And this is [the meaning of] what is written, "Many things have You done, You, Havayah my G-d: Your wonders and Your thoughts toward us"; that is to say, the multitude of worlds and created beings all came into being through His thought, may He be blessed.

אך אעפ"כ [אף על פי כן] אין ערוך אליך ממש היינו שהתהוות העולמות ממחשבתו יתּ' אינו בבחי' עילה ועלול רק שהם אין ערוך ממש לגבי מחשבתו יתּ' המהווה ומחייה אותן מאין ליש.

Yet even so, "there is no comparison to You," truly. That is, the coming into being of the worlds from His thought, may He be blessed, is not in the manner of cause and effect; rather, they bear truly no comparison to His thought, may He be blessed, which brings them into being and gives them life from nothing to something.

אגידה ואדברה עצמו מספר פי' כי מאחר שהוא יתּ' אין סוף א"כ אם הי' [היה] התהוות העולמות ממחשבתו יתּ' ע"י השתלשלות עילה ועלול לא היה כלל העולמות בבחי' גבול ותכלית כמו שהן עתה אלא הי' [היה] הכל א"ס ובלי גבול

"Were I to tell and speak [of them], they would be beyond number." The meaning is: since He, may He be blessed, is infinite, if so, had the coming into being of the worlds from His thought, may He be blessed, been through a chain-like descent of cause and effect, the worlds would not be in a state of limit and end at all, as they are now; rather, everything would be infinite and without limit.

וזהו עצמו מספר דהיינו שהיו בבחי' בלי גבול וזהו נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אגידה ואדברה. שההמשכה ממחשבתו יתּ' אלינו הוא ע"ד שאין ערוך ממש ולא בבחי' עילה ועלול ח"ו [חס ושלום]

And this is [the meaning of] "beyond number," that is, that they would be in a state without limit. And this is [the meaning of] "Your wonders and Your thoughts toward us; there is no comparison to You; were I to tell and speak [of them]": that the drawing down from His thought, may He be blessed, to us is in the manner of there being truly no comparison, and not in the manner of cause and effect, G-d forbid.

(או י"ל [יש לומר] הפי' כי הנה נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך היינו בחי' סוכ"ע וכדלקמן בפי' קדוש ומובדל

(Or it may be said that the meaning is: "Your wonders and Your thoughts toward us; there is no comparison" is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as [explained] below in the explanation of "holy and set apart";

אך להיות נמשך הארה בתוך העולמות ע״ז אמר אגידה ואדברה עצמו מספר הצמצומים רבוא רבבות מדרגות עד אין מספר כו׳ עד שנמשך הארה להתלבש בהעולמות ועמ״ש בפי׳ פסוק זה בד״ה כי ביום הזה יכפר בפ׳ אחרי ובד״ה ויהי מקץ כו׳):

but for a glimmer to be drawn into the worlds — about this he said, “Were I to tell and speak, they are beyond number”: the contractions (tzimtzumim), myriads of myriads of levels, without number, etc., until a glimmer is drawn down to be enclothed in the worlds. And see what is written in the explanation of this verse in the discourse beginning “For on this day He shall atone,” in Parshas Acharei, and in the discourse beginning “And it came to pass at the end,” etc.)

9 ב והנה לכן קראו חז״ל [חכמינו זכרונם לברכה] הבורא יתׄ בשם הקב״ה היינו שהוא קדוש ומובדל מכל העולמות ואין העולם ומלואו פועלים בו שום שינוי והיינו משום שאין להם כלל ערך ויחוס אליו יתׄ.

2. Now, this is why our Sages, of blessed memory, called the Creator, may He be blessed, by the name “the Holy One, blessed be He”: that is, He is holy and set apart from all the worlds, and the world and all that fills it bring about no change whatsoever in Him; and this is because they have no comparability or relation to Him, may He be blessed, at all.

10 וזהו ענין שנקׄ׳ סובב כולא עלמין וידוע דאין הפי׳ סובב ומקיף מלמעלה דהא את השמים ואת הארץ אני מלא כתיב.

And this is the meaning of what is called “the light that encompasses all worlds” (sovev kol almin). Now it is known that the meaning is not that it encompasses and surrounds from above, for it is written, “The heavens and the earth I fill.”

רק הענין שאין ההשפעה ממנו באה בבחי׳ גילוי בהעולמות כמו בחי׳ עילה ועלול הנ״ל כי בהשתלשלות עילה ועלול הנה העלול יודע ומשיג איזה השגה בעילתו ובטל אצלו ע״י השגה זו

Rather, the point is that the influence from Him does not come in a revealed manner into the worlds, as with cause and effect mentioned above. For in a chain-like descent (hishtalshelus) of cause and effect, the effect knows and attains some comprehension of its cause, and is nullified before it through this comprehension;

והיינו ששפע העילה בעלול היא בבחי' גילוי ממש משא"כ בנבראים לגבי האור והכח השופע בו מא"ס ב"ה להוותו מאין ליש שהכח השופע בו אינו מושג אצלו כלל וכלל.

that is, the flow of the cause into the effect is in a truly revealed manner. This is not so with created beings in relation to the light and the power that flows into [each of] them from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, to bring it into being from nothing to something: the power that flows into it is not grasped by it at all, whatsoever.

11 ולכן הנברא הוא יש ודבר נפרד בעיני עצמו מחמת הסתר זה רק שבאמת הוא כמו דקמי' [דקמיה] ית' כולא כלא חשיבי

Therefore the created being is something existent and a separate thing in its own eyes, because of this concealment; only, in truth, it is as [it is said], "Before Him, may He be blessed, all is accounted as nothing."

וזהו בחי' סוכ"ע שההשפעה ממנו ית' באה בבחי' הסתר כי אלו היה בבחי' גילוי לא הי' [היה] יכול להשתלשל ולהיות כלל עלמין אלא הי' [היה] הכל בחי' א"ס כנ"ל

And this is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin): the influence from Him, may He be blessed, comes in a concealed manner. For were it in a revealed manner, it could not descend in a chain and become worlds at all; rather, everything would be in a state of infinity, as mentioned above.

אבל באמת לית אתר פנוי מיני' כמו קודם שנברא העולם.

But in truth, "there is no place devoid of Him," just as before the world was created.

12 וזהו שנק' הקב"ה דהיינו שהוא ית' קדוש ומובדל מהעולמות. והבריאה היא יש מאין ממש שהאור וחיות המתלבש בהעולמות היא כלא חשיבא קמי' [קמיה] ית'

And this is why He is called "the Holy One, blessed be He": that is, He, may He be blessed, is holy and set apart from the worlds. And creation is truly something from nothing, for the light and life-force (chayus) that is enclothed in the worlds is accounted as nothing before Him, may He be blessed;

דהיינו שעיקר התהוות העולמות הוא ע"י מדת מלכותו ית' כמאמר יחיד חי העולמים מלך היינו שבאמת הוא יחיד ומיוחד כמו קודם בריאת העולם.

that is, the coming into being of the worlds is principally through the attribute of His sovereignty (Malchus), may He be blessed, as in the saying, "The Only One, Life of the worlds, King": that is, in truth He is the Only One and unique, just as before the creation of the world.

13 וחי העולמים הוא רק מבחי' מלך. כמו עד"מ מלך בשר ודם שבחי' היותו מלך על המדינה אינו בחי' ממהותו ועצמותו

And [He is] "Life of the worlds" only from the level of "King." As, by way of analogy, with a king of flesh and blood: his being king over the country is not something of his being and essence,

כי מהותו ועצמותו הוא מה שהוא חכם ונבון ורק ענין מלכותו הוא מה ששמו נקרא עליהם שמולך על הארץ.

for his being and essence is that he is wise and understanding, and his kingship is only a matter of his name being called upon them, in that he reigns over the land.

14 וכך יובן למעלה שהתהוות ובריאת כל העולמות עליונים ותחתונים הוא רק ע"י מדת מלכות שאין לכל העולמות ערך ושייכות למהותו ועצמותו ית' שהוא רם ומתנשא מהם

So it can be understood Above: the coming into being and creation of all the worlds, upper and lower, is only through the attribute of Malchus (sovereignty), for all the worlds have no comparability or connection to His being and essence, may He be blessed, since He is exalted and uplifted above them.

והחיות והתהוות העולמות נמשך להם רק ממה שנק' הוא ית' מלך עליהם ואין מלך בלא עם

And the life-force and coming into being of the worlds is drawn to them only from His being called King over them, and "there is no king without a people."

ולכן נק' בחי' מלכות בשם כתר מלכות כמו כתר שהיא עטרה על הראש ונעשה מאבנים טובות ואין לה שייכות עם עצם הלובשה מ"מ בהיות הכתר עליו אז נגלה וניכר בחי' מלכותו

Therefore the level of Malchus is called by the name Keser Malchus (the crown of kingship): like a crown, which is a diadem on the head and is made of precious stones, and has no connection with the very essence of the one who wears it; nevertheless, when the crown is upon him, then his kingship is revealed and recognized.

מכ"כ [מכל כך] ענין בחי' מלכות דאצי' הוא שכל העולמות אין שייכים לעצמותו שיהיו פועלים בו איזה שינוי ח"ו [חס ושלום] רק חיות והתהוות העולמות והנבראים הוא מבחי' מדת מלכותו ית'

So too, the matter of the level of Malchus of the World of Atzilus (Emanation) is that all the worlds have no connection to His essence, such that they would bring about any change in Him, G-d forbid; only, the life-force and coming into being of the worlds and the created beings is from the level of the attribute of His sovereignty, may He be blessed.

שע"י העולמות ניכר מדת מלכותו ונקרא אז מלך עליהם

It is through the worlds that the attribute of His sovereignty is recognized, and He is then called King over them.

כי אין מלך בלא עם הוא מלשון עוממות היינו בחי' צמצומים והסתרות שע"י צמצומים אלו אז שייך להיות בחי' מלך.

For "there is no king without a people (am)," [and am] is from the expression omemos (dimmed), that is, the level of contractions (tzimtzumim) and concealments; for through these contractions it then becomes possible for there to be the level of King.

אבל באמת הוא סכ"ע [סובב כל עלמין] ואני הוי' לא שניתי כמו קודם שנברא העולם ואת השמים ואת הארץ אני מלא.

But in truth He encompasses all worlds (sovev kol almin), and "I, Havayah, have not changed," [being] just as before the world was created; and "The heavens and the earth I fill."

15 ולכן בחי' מל' נק' ג"כ שם כי שם מורה על גילוי כי מה שנק' מלך הוא רק שנגלה בחי' מלך ע"י הסתר והעלם עצמותו. ולכן נק' הקב"ה פי' שהוא ית' קדוש וברוך.

Therefore the level of Malchus is also called "Name," for a name indicates revelation; for His being called King is only that the level of King is revealed through the hiding and concealment of His essence. And therefore He is called "the Holy One, blessed be He," meaning that He, may He be blessed, is holy and blessed.

היינו כי הוא במהו"ע [במהותו ועצמותו] קדוש ומובדל מהעולמות ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא ג"כ ברוך פי' לשון ברכה והמשכה ונמשך בתוך העולמות ע"י בחי' שמו ומלכותו שמבחי' מל' נמשך התהוות כל העולמות כנ"ל:

That is: in His being and essence He is holy and set apart from the worlds, and nevertheless He is also "blessed" (baruch), meaning an expression of blessing (berachah) and drawing down; and He is drawn down into the worlds through the level of His Name and His sovereignty, for from the level of Malchus the coming into being of all the worlds is drawn, as mentioned above.

16 וזהו שאמרו נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים דהיינו שיהיה התהוות עולמות תחתונים ע"י ריבוי הצמצומים אשר עצמו מספר

And this is [the meaning of] what they said: "The Holy One, blessed be He, desired to have a dwelling place among the lower realms." That is: that the lower worlds should come into being through the multitude of contractions (tzimtzumim), which are "beyond number."

ואעפ"כ [ואף על פי כן] שם ג"כ יהיה דירה והשראת אור א"ס ב"ה ונגלה כבוד ה' עין בעין יראו כו' והיינו ע"י המשכה מבחי' סוכ"ע אשר קמיה רוחניות וגשמיות ועליונים ותחתונים הכל שוין.

And nevertheless, there too there should be a dwelling and the indwelling of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, and "The glory of Havayah shall be revealed," "eye to eye they shall see," etc. And this is through a drawing down from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), before which spiritual and physical, upper and lower, are all equal.

17 והוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] במקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו. פי' ענותנותו הוא מה שהוא יתי משפיל עצמו להשגיח בשמים וארץ הגשמיות כ"כ [כל כך] בפרטי פרטיות להיות בוחן כליות ולב ומה' מצעדי גבר כוננו הכל בהשגחה פרטיות

And this is along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory: "In the place of His greatness, there you find His humility." The meaning of "His humility" is that He, may He be blessed, lowers Himself to watch over the physical heavens and earth to such an extent, in the most minute particulars, as to be "the One who examines the kidneys and the heart," and "From Havayah are a man's steps established": everything with individual providence.

שזהו ענוה גדולה שהוא יתי א"ס ומשפיל א"ע [את עצמו] להשגיח בבריות שפלים כו' וזהו ג"כ גדולתו.

For this is great humility, that He, may He be blessed, is the Infinite One (Ein Sof) and lowers Himself to watch over lowly creatures, etc.; and this is also His greatness.

כי באמת מאחר שהוא יתי קדוש ומובדל וסכ"ע [וסובב כל עלמין] אין שייך לומר שזהו גדולתו דוקא מה שברא עולמות עליונים

For in truth, since He, may He be blessed, is holy and set apart and encompasses all worlds (sovev kol almin), it is not appropriate to say that His greatness lies specifically in His having created upper worlds;

כי אפילו ג"ע [גן עדן] העליון הוא רק זיו והארה בעלמא ולפניו כחשיכה כאורה ואפי' [ואפילו] אור צח אוכם הוא קדם עילת העילות. רק אדרבה מה שהוא יתי משפיל א"ע [את עצמו] לראות בשמים ובארץ זהו גדולתו.

for even the higher Gan Eden [the Garden of Eden] is only a mere radiance and glimmer, and before Him "darkness is as light"; and even "the Clear Light is black before the Cause of causes." Rather, on the contrary: that He, may He be blessed, lowers Himself to look upon the heavens and the earth — this is His greatness.

18 והענין כי הנה איתא בגמ' [בגמרא] ע"פ ומספר את רובע ישראל זרע היוצא מהן מן התשמיש שלהן ועל דבר זה נסמית עינו של בלעם הרשע באמרו טהור עינים מראות ברע כו'.

The explanation is this: it is stated in the Gemara on the verse "And the number of the fourth part (rova) of Israel": [this is] the seed that issues from them from their marital relations; and on account of this the eye of Balaam the wicked was blinded, when he said, "Too pure of eyes to look upon evil," etc.

והיינו כי לפי טעותם שהתהוות העולמות ממנו יתי הוא דרך השתלשלות עילה ועלול א"כ נמשך מזה שראוי שיהיה הוא יתי בבחי' רם על כל גוים ה' בלי שישפיל עצמו לראות בהשגחה פרטית בעוה"ז.

That is: according to their error, that the coming into being of the worlds from Him, may He be blessed, is by way of a chain-like descent (hishtalshelus) of cause and effect, it follows from this that it would be fitting for Him, may He be blessed, to be in the state of "Havayah is high above all nations," without lowering Himself to look with individual providence upon this world.

כי מה שהוא בדרך השתלשלות עילה ועלול הנה התלבשות העילה בהעלול פועל בו שינוי

For whatever is by way of a chain-like descent of cause and effect — the enclothing of the cause in the effect brings about a change in it.

לכן אמר אין נכון שיתלבש הוא יתי כ"כ [כל כך] בעלולים השפלים שבעוה"ז להיותו טהור עינים מראות ברע והיה ראוי יותר שיהיה רם ומרומם בלי שישפיל א"ע [את עצמו] כ"כ [כל כך] למטה.

Therefore [Balaam] said that it is not proper that He, may He be blessed, should enclothe Himself so much in the lowly effects of this world, since He is "too pure of eyes to look upon evil"; and it would be more fitting that He be high and exalted, without lowering Himself so far below.

אבל לפי האמת שהוא יתי קדוש ומובדל מכל העולמות ואין ההשפעה ממנו בבחי' התלבשות ועילה ועלול.

But according to the truth, He, may He be blessed, is holy and set apart from all the worlds, and the influence from Him is not in the manner of enclothing and of cause and effect.

19 וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] באריכות בענין נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך. אין ערוך ממש ולא מיני' ולא מקצתי' [מקצתיה] מהערך שבהשתלשלות עילה ועלול

As explained above at length on the matter of "Your wonders and Your thoughts toward us; there is no comparison to You": there is truly no comparison, not in whole and not in part, of the comparability that exists in a chain-like descent (hishtalshelus) of cause and effect.

עד שאע"פ [שאף על פי] שהוא יתי מחיה ומהוה העולמות מאין ליש עכ"ז [עם כל זה] אין פועלים בו שום שינוי ע"י חיות זה שמשפיע הוא יתי אליהן וכמאמר יחיד וחי העולמים רק מבחי' מלך כו'.

So much so that even though He, may He be blessed, gives life to the worlds and brings them into being from nothing to something, nevertheless they bring about no change whatsoever in Him through this life-force (chayus) that He, may He be blessed, bestows upon them; and as in the saying, "The Only One, and Life of the worlds" — only from the level of "King," etc.

20 ושלכן הוא יתי בשוה ממש גם עתה כמו קודם שנברא העולם ממש.

And that, therefore, He, may He be blessed, is truly the same even now as before the world was actually created.

א"כ כיון שמה שהוא מחיה העולמות אין פועל בו שום שינוי כלל. ולכן אין שום דבר גדול וקטן נעשה חוץ ממנו בכל העולמות עליונים ותחתונים

If so, since His giving life to the worlds brings about no change at all in Him, therefore nothing at all, great or small, is done apart from Him in all the worlds, upper and lower.

וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה

As our Sages, of blessed memory, said: "A person does not stub his finger below unless it is proclaimed concerning him above."

וכתיב שאול ואבדון נגד ה' וגו' ידע מה בחשוכא וגו' אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'

And it is written, "Sheol and Abaddon are before Havayah," etc.; "He knows what is in the darkness," etc.; "Can a man hide himself in secret places and I not see him? says Havayah."

וכל אלו ההשגחות הפרטיים אין פועלים בו שום שינוי ח"ו [חס ושלום] כמו שהיותו מחיה ומהווה אותן מאין ליש אין פועל בו שינוי ח"ו [חס ושלום] מטעם הנ"ל דאין ערוך וגו'

And all these [acts of] individual providence bring about no change whatsoever in Him, G-d forbid, just as His giving them life and bringing them into being from nothing to something brings about no change in Him, G-d forbid, for the reason mentioned above, that "there is no comparison," etc.

ולכן זה שהוא יתי' משפיל א"ע [את עצמו] להשגיח בשמים וארץ גשמיי' [גשמיים] זהו גדולתו יותר ממה שברא עולמות עליונים

Therefore His lowering Himself, may He be blessed, to watch over the physical heavens and earth — this is His greatness, more than His having created upper worlds.

כי כל השבחים וגדולותיו ועולמות עליונים וגו' באמת כלא חשיבי קמי' [קמיה] יתי' רק זהו גדולתו שמשפילי א"ע [את עצמו] לראות בשמים ובארץ

For all the praises and His greatnesses, and the upper worlds, etc., are in truth accounted as nothing before Him, may He be blessed; rather, this is His greatness: that He lowers Himself to look upon the heavens and the earth.

שהוא מפני כי אני הוי' לא שניתי וגו' ושאין ערוך אליו ב"ה ואת השמים ואת הארץ אני מלא והתהוות העולמות הוא רק מבחי' שם מלכותו והוא יתי' סכ"ע [סובב כל עלמין].

This is because "I, Havayah, have not changed," etc., and because there is no comparison to Him, blessed be He, and "The heavens and the earth I fill"; and the coming into being of the worlds is only from the level of the Name of His sovereignty (Malchus), while He, may He be blessed, encompasses all worlds (sovev kol almin).

21 ויובן עוד ענין זה עפמ"ש [על פי מה שכתוב] ומתחת זרועות עולם פי' כי הנה עד"מ אופן בתוך האופן היינו עיגול בתוך עיגול

This matter can be further understood according to what is written, "And beneath are the everlasting arms." The meaning is: by way of analogy, "a wheel within the wheel," that is, a circle within a circle.

שהעיגול הגדול שמבחוץ כמו שמקיף למעלה בגובה העיגול הפנימי כך הוא מקיף ג"כ בתחתיתו למטה ושם הוא נמוך מעיגול הפנימי ונשפל יותר ממנו כך בו ית' כתיב ומתחת זרועות עולם כו'.

The large circle that is outside, just as it surrounds above, at the height of the inner circle, so it also surrounds [it] at its bottom, below; and there it is lower than the inner circle and further down than it. So too, of Him, may He be blessed, it is written, "And beneath are the everlasting arms," etc.

22 ואף שאין לו דמות הגוף מ"מ הוא עד"מ דהיינו לפי שהוא ית' סוכ"ע ומרומם ונשגב מכל העולמות ואין ערוך כו' א"כ מה"ט [מהאי טעמא] הוא משפילי לראות גם למטה מטה.

And although He has no likeness of a body, nevertheless this is by way of analogy. That is: because He, may He be blessed, encompasses all worlds (sovev kol almin) and is exalted and lofty above all the worlds, and "there is no comparison," etc., if so, for this very reason He "lowers [Himself] to see" even the very lowest below.

וז"ש [וזהו שכתוב] רם על כל גוים כו' מי כה' אלקינו המגביהי לשבת המשפילי כו'

And this is [the meaning of] what is written, "Havayah is high above all nations," etc.; "Who is like Havayah our G-d, who dwells on high, who lowers [Himself]," etc.

שמה שהוא ית' משפילי לראות כו' זהו מפני שהוא ית' מגביהי שמהו"ע [שמהותו ועצמותו] ית' רם ונשא עד שאין ערוך אליו ממש

His lowering [Himself], may He be blessed, to see, etc., is because He, may He be blessed, is "on high": His being and essence, may He be blessed, is high and lofty, to the point that there is truly no comparison to Him.

ולא כעו"ג [כעובדי גלולים] שאומרים רם כו' לפי שהיו סוברים שההשתלשלות עילה ועלול. אלא דאין ערוך ממש. וזהו שהגדולה והענוה הם במקום א' כנ"ל:

And [it is] not as the idolaters, who say "high," etc., because they held that the chain of descent (hishtalshelus) is [one of] cause and effect. Rather, there is truly no comparison. And this is why greatness and humility are in one place, as mentioned above.

23 ג והנה ע"פ כל הנ"ל יובן ענין יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה כי שכינה הוא בחי' מלכותו ית' השוכן בתחתונים

3. Now, according to all that has been said above, the matter of the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence) can be understood. For the Shechinah is the level of His sovereignty (Malchus), may He be blessed, which dwells in the lower realms;

כי מלכותך מלכות כל עולמים והוא בחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהוא רק הארה בעלמא מבחי' מהו"ע [מהותו ועצמותו] ית' הסוכ"ע כנ"ל.

for "Your kingship is a kingship over all worlds"; and it is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is only a mere glimmer from the level of His being and essence, may He be blessed, which encompasses all worlds (sovev kol almin), as mentioned above.

24 ובחי' סוכ"ע הוא קדוש ומובדל. ויחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה היינו כאשר יש התגלות בחינת סוכ"ע מה שהוא קדוש ומובדל ונמשך ונתגלה בעולמות תחתונים וזהו ענין דירה בתחתונים שהיא תכלית בריאת כל העולמות.

And the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) is "holy and set apart." And the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence) is when there is a revelation of the level of sovev kol almin — that which is holy and set apart — and it is drawn down and revealed in the lower worlds. And this is the matter of a dwelling place among the lower realms, which is the purpose of the creation of all the worlds.

אך ע"י מה נעשה התגלות זה הנה ע"ז נאמר ששים המה מלכות כו' כי משניות נק' מלכות כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מתניתא מלכתא

But through what does this revelation come about? About this it is said, "There are sixty queens," etc. For the Mishnayos are called "queens," as our Sages, of blessed memory, said: "The Mishnah is a queen."

כי הנה אמרז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל הקורא ושונה הקב"ה יושב ושונה כנגדו וכמ"ש המגיד להב"י [להבית יוסף] אני המשנה המדברת בפיך.

For our Sages, of blessed memory, said: "Whoever reads and studies, the Holy One, blessed be He, sits and studies opposite him"; and as the Maggid [the heavenly mentor] told the Beis Yosef [Rabbi Yosef Karo]: "I am the Mishnah that speaks in your mouth."

25 וזהו מ"ש בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך כו' דהל"ל [דהוה ליה למימר] תזכיר.

And this is [the meaning of] what is written, "In every place where I mention My Name, I will come to you," etc.; for it should have said, "you mention."

אך הוא כמאמר דוד רוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני. שהדבור שהאדם מדבר בד"ת [בדברי תורה] הוא ממש דיבורו ית'.

But it is as David said, "The spirit of Havayah spoke through me, and His word is upon my tongue": the speech that a person speaks in words of Torah is truly His speech, may He be blessed.

היינו שה' מדבר בו ממש ע"י פיו של האדם וכמ"ש דוד המלך ע"ה [עליו השלום] אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

That is, G-d truly speaks in him through the person's mouth; and as King David, peace be upon him, wrote: "Ado-nai, open my lips, and my mouth shall declare Your praise."

כי הכל מאתו יתברך רק פי יגיד יגיד הוא לשון המשכה כמו נגד ונפק מן קדמוהי שהפה הוא רק הכלי שיומשך על ידו ויתגלה דבורו ית' וחכמתו ורצונו ממש

For everything is from Him, may He be blessed; only, "my mouth shall declare (yagid)": yagid is an expression of drawing down, as in "flowed (nogeid) and came forth from before Him." For the mouth is only the vessel through which His speech, may He be blessed, and His very wisdom and will, are drawn down and revealed.

כי באמת לית אתר פנוי מיניה ואתה מחיה את כולם ולך הוי' הגדולה כו' ואין עוד מלבדו ממש.

For in truth "there is no place devoid of Him," and "You give life to them all," and "Yours, Havayah, is the greatness," etc., and "there is none else besides Him," truly.

רק שהעולמות נראים ליש ודבר נפרד בפ"ע [בפני עצמו] לעינינו לבד מחמת ההסתרות ורבוי הצמצומים. אכן קמיה ית' שאין שייך שום צמצום והסתר לפניו הרי באמת אין ואפס זולתו ית' אחד האמת.

Only, the worlds appear, to our eyes alone, as something existent and a thing separate unto itself, because of the concealments and the multitude of contractions (tzimtzumim). But before Him, may He be blessed, before whom no contraction or concealment applies at all, in truth there is nothing and naught besides Him, may He be blessed, the true One.

26 והכל רק אלהותו יתי המהווה הכל והיש בטל לגמרי באמת. והלכך כשהאדם עוסק בתורה שהיא חכמתו ורצונו בלי הסתר פנים אזי גורם לאהפכא חשוכא לנהורא שמתבטלים הצמצומים וההסתרות ואז הוא גילוי האמת.

And everything is only His G-dliness, may He be blessed, which brings everything into being, and the existent (yesh) is in truth entirely nullified. Therefore, when a person occupies himself with Torah, which is His wisdom and will without any hiding of the Face, he brings about the turning of darkness into light: the contractions (tzimtzumim) and the concealments are nullified, and then there is a revelation of the truth.

27 ונמצא שדיבור האדם בתורה הוא ממש דבר ה' הדובר בו חכמתו ורצונו וזהו אזכיר את שמי שמה שהאדם קורא ושונה הוא באמת בחינת אזכיר את שמי כמו שהשי"ת [שהשם יתברך] דיבר בו.

It follows that a person's speech in Torah is truly the word of G-d, which speaks in him His wisdom and will. And this is [the meaning of] "I mention My Name": what a person reads and studies is in truth the level of "I mention My Name," just as G-d, may He be blessed, spoke in him.

וזהו ענין מהפכין חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא. פי' מרירו למיתקא הוא קאי על שבירת התאוה שיהפוך כל מדותיו ורצונותיו לה'

And this is the matter of "turning darkness into light and bitterness into sweetness." The meaning: "bitterness into sweetness" refers to the breaking of desire, so that he turns all his emotive attributes (middos) and his wishes to G-d.

וחשוכא לנהורא הוא כשמחשבתו ודיבורו בתורה אז במקום החשך יאיר אור ה' להיות גילוי חכמתו ורצונו בדבור שמדבר האדם שהוא בחי' רוח ה' דיבר בי כי אני המשנה המדברת בפיך כנ"ל

And "darkness into light" is when his thought and speech are in Torah: then, in place of the darkness, the light of G-d shines, so that there is a revelation of His wisdom and will in the speech that the person speaks, which is the level of "The spirit of Havayah spoke through me," for "I am the Mishnah that speaks in your mouth," as mentioned above.

ועי"ז מהפך ממש חשוכא כו' כי הוא כמלך הגוזר ואומר שיהיה כך וכך שדבר מלך שלטון להיות נעשה עי"ז כך וכך.

And through this he truly turns darkness, etc. For he is like a king who decrees and says that such-and-such shall be: for "the word of a king is sovereign," so that through it such-and-such is done.

כך כשעוסק בתורה ואומר מותר עד"מ הוא בחי' חסד שמתיר את הדבר שהי' [שהיה] קשור בידי החיצונים שנפל לשם ע"י שבה"כ [שבירת הכלים]

So too, when one occupies himself with Torah and says, for example, "permitted" (mutar), this is the level of Chesed (kindness): he releases (matir) the thing that was bound in the hands of the external forces, having fallen there through the shattering of the vessels.

וכעת הוא מתיר אותו שיתהפך מחשוכא לנהורא ויוכלל באלקות ע"י שיאכל את הבשר היתר ויעבוד את ה' בכחו זה ועי"ז יתבטל ויתכלל למעלה באלקות.

And now he releases it, so that it is turned from darkness to light and is included in G-dliness: through [a person's] eating the permitted meat and serving G-d with this strength of his; and through this it will be nullified and included above in G-dliness.

28 וכשפוסק אסור הוא מצד הגבורה שמאל דוחה שלא יוכל המאכל לעלות ולהבטל וליכלל באין ועד"ז אמרו מאן מלכי רבנן

And when he rules "forbidden" (asur), this is from the side of Gevurah (restraint), "the left pushes away," so that the food cannot ascend and be nullified and included in the Ayin (Nothingness). And in this way they said, "Who are kings? The Rabbis."

היינו שעל ידי דיבורם בתורה הרי גורמים וגוזרים עליית הניצוצים שנפלו בשבה"כ [בשבירת הכלים] שיתהפכו מחשוכא לנהורא או להפך וזהו מבחי' חו"ג [חסד וגבורה]

That is, through their speech in Torah they bring about and decree the ascent of the sparks that fell in the shattering of the vessels, that they be turned from darkness to light, or the opposite. And this is from the level of Chesed and Gevurah.

כי מצד החסד מים יורדים מגבוה לנמוך שמתפשט החסד למטה חסד דרועא ימינא מתיר את הדבר שיוכל ליכלל באחד כי ימין מקרבת ומצד הגבורה שמאל דוחה כו'

For on the side of Chesed — water descends from a high place to a low one — Chesed spreads downward: Chesed, "the right arm," releases the thing so that it can be included in the One, for "the right draws near"; and on the side of Gevurah, "the left pushes away," etc.

וכ"ז [וכל זה] הוא על ידי החכמה שמתלבשת בהמדות ובחכמה אתברירו דאורייתא מחכמה נפקת ומה שראוי ע"פ החכמה שיכול לעלות באחד נמשך עי"ז מדת החסד להתיר

And all this is through Chochmah (wisdom), which enclothes itself in the emotive attributes (middos); and "through Chochmah they are refined," for "the Torah comes forth from Chochmah." And whatever is fit, according to Chochmah, to be able to ascend into the One — through this the attribute of Chesed is drawn down to permit [it];

וכן להיפך נמשך מדת הגבורה והכל ע"י חכמתו ורצונו ומ"ש ששים המה מלכות הוא נגד ששה מדות וכל אחד כלול מעשר כנודע

and likewise, in the opposite case, the attribute of Gevurah is drawn down; and all is through His wisdom and will. And as for what is written, "There are sixty queens," this corresponds to the six attributes, each one comprising ten, as is known.

(וע' בזהר פ' שמות י"ד ב' ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] בפי' ששים המה מלכות)

(And see the Zohar, Parshas Shemos, 14b, and the Mikdash Melech [a commentary on the Zohar] there, in the name of Rabbi Chaim Vital, of blessed memory, on the explanation of "There are sixty queens.")

והכח הזה בדבור האדם בתורה הוא לפי שדיבורו הוא ממש דבר ה' וכמ"ש ואשים דברי בפיך וכנ"ל.

And this power in a person's speech in Torah is because his speech is truly the word of G-d, as it is written, "And I have put My words in your mouth," and as mentioned above.

וזהו יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה כי שכינתיה הוא בחי' ההארה שנמשך ממנו ית' להיות שוכן בתחתונים בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וע"י לימוד התורה נמשך להיות יחוד וגילוי אור ה' הסוכ"ע שהוא בחי' קדוש ומובדל הנה הוא נמשך ומתגלה למטה בשכינתיה

And this is the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah. For His Shechinah is the level of the glimmer that is drawn from Him, may He be blessed, to dwell in the lower realms, in the manner of the light that fills all worlds (memalei kol almin); and through the study of Torah there is drawn down a union and a revelation of the light of G-d that encompasses all worlds (sovev kol almin), which is the level of "holy and set apart": it is drawn down and revealed below in His Shechinah.

היינו בבחי' ההארה מה ששכון בתחתונים שם נגלה אור ה' הסוכ"ע ממש והיינו מטעם הנ"ל שבשעה שהאדם קורא ושונה הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

That is, in the level of the glimmer that dwells in the lower realms, there the very light of G-d that encompasses all worlds is revealed. And this is for the reason mentioned above, that when a person reads and studies, the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him.

אזכיר את שמי כמו שהקב"ה בעצמו אומר הדין בפיו כי אני המשנה המדברת בפיך א"כ היינו ממש גילוי בחי' אור א"ס הסוכ"ע בשכינתיה ונק' יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה וזהו ענין מהפכין חשוכא לנהורא:

"I mention My Name": as though the Holy One, blessed be He, Himself says the law in his mouth, for "I am the Mishnah that speaks in your mouth." If so, this is truly a revelation of the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), the light that encompasses all worlds, in His Shechinah; and it is called the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah. And this is the matter of "turning darkness into light."

29 ושמנים פילגשים אלו ברייתות. הנה הענין הברייתא היא לבאר המשנה בפרטיות יותר כדי שיובן גם לתלמידים שאינן גדולים כל כך

"And eighty concubines" — these are the Baraisos. Now the point is this: the Baraisa serves to explain the Mishnah in greater detail, so that it may be understood also by students who are not so great.

כי לחכמים גדולים היה די במשנה לחוד שבאמת נרמז במשנה כל פרטי הדינים שבברייתא כמאמר אילפא מי איכא מידי בברייתא דלא פשיטנא ליה ממתניתין כו'

For great sages, the Mishnah alone would have been enough, since in truth all the details of the laws that are in the Baraisa are alluded to in the Mishnah, as in the saying of Ilfa: "Is there anything in a Baraisa that I cannot resolve from our Mishnah?" etc.

רק היינו אילפא דוקא שהיה חכם גדול יוכל להבין ברמז ושמו מעיד עליו לשון אאלפך חכמה.

But that is specifically Ilfa, who was a great sage and could understand from an allusion; and his name testifies to this, being an expression of "I will teach you (a'alefcha) wisdom."

אבל שאר תלמידים לא יבינו כלל וכ״ש [וכל שכן] כשנתמעטו הלבבות לכן הוצרכו לבאר המשנה בפרטיות יותר

But other students would not understand at all, and all the more so once the hearts diminished; therefore they needed to explain the Mishnah in greater detail.

ועד״מ בהשפעה מרב לתלמיד שכדי שיבין התלמיד צריך הרב לשית עצות בנפשו איך להשפיע לו שיוכל לקבל וצריך לומר לו פסקי פסקי ולקצר ולהעלים עומק המושכל עד שיהיה ביכולת המקבל להכיל ההשפעה.

It is like, for example, imparting from a teacher to a student: in order that the student understand, the teacher must "set counsels in his soul" as to how to impart to him so that he can receive; and he must tell him piece by piece, and abbreviate and conceal the depth of the concept, until the recipient is able to contain what is imparted.

30 וזהו לשון ברייתא דהיינו לשון חוץ הוא ההשפעה לזולתו לבר מגופא. וע״כ אין הגילוי אור א״ס כ״כ [כל כך] בדיני הברייתא כמו בהמשנה שהוא גילוי אור א״ס ממש.

And this is [the meaning of] the term Baraisa, that is, an expression of "outside": it is imparting to another, "outside the body." Therefore the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) is not as great in the laws of the Baraisa as in the Mishnah, which is a revelation of the Infinite Light itself.

אבל בהברייתא הוא בהסתר קצת כנ״ל במשל שההשפעה למקבל צ״ל ע״י הסתר והעלם.

But in the Baraisa it is somewhat concealed, as [explained] above in the analogy, that imparting to a recipient must be through hiding and concealment.

31 וכן אנו רואים ג״כ בחוש שהטעמים של דיני המשנה נגלים ומבוארים יותר מטעמים של הדינים שבברייתות כגון ע״ד דוגמא דין המשנה סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה יכולים למצוא הטעם של דין זה.

And so too we see tangibly that the reasons of the laws of the Mishnah are more revealed and explained than the reasons of the laws in the Baraisos. For instance, by way of example: the law of the Mishnah, "A sukkah [festival booth] that is higher than twenty cubits is invalid" — one can find the reason for this law.

משא"כ סוכת גנב"ך ורקב"ש א"א למצוא כל כך הטעם של דין זה. ולפיכך נק' המשנה מלכתא והברייתא פלגש.

This is not so with the sukkah of "GaNBaCh" [gentiles, women, animals and Kutim, the Samaritans] and "RaKBaSh" [shepherds, fig-pickers, town watchmen and fruit watchmen]: it is not possible to find the reason for this law to such an extent. And therefore the Mishnah is called "queen," and the Baraisa "concubine."

כי עד"מ המלך עם המלכה הם דרים תדיר יחד משא"כ עם פלגשו הולך אליה בצנעה ולא בגילוי גם היחוד אינו בתדירא רק באקראי.

For, by way of analogy, the king and the queen dwell together constantly, whereas with his concubine, he goes to her discreetly and not openly; also, the union is not constant, but only occasional.

כמ"כ [כמו כן] במשנה אור א"ס מאיר שם בחינת גילוי ובתדירא כידוע שהתגלות אור א"ס הוא בחכמה (ועמ"ש סד"ה מה טובו וסד"ה ביאור ע"פ וכל בניך למודי) לפיכך נק' מתניתין מלכתא.

So too in the Mishnah: the Infinite Light (Or Ein Sof) shines there in a revealed manner and constantly, as it is known that the revelation of the Infinite Light is in Chochmah (wisdom) (and see what is written at the end of the discourse beginning "How goodly," and at the end of the discourse beginning "An explanation of the verse 'And all your children shall be taught'"); therefore the Mishnah is called "queen."

אבל ברייתא היא בחינת השפעה דלבר מגופא שם אין הגילוי כ"כ [כל כך] רק ע"י הסתר ולבוש וצנעא ע"כ נקרא פלגשים שהיחוד בצנעא ובאקראי

But the Baraisa is the level of imparting that is "outside the body"; there the revelation is not so great, but only through concealment and a garment and discretion. Therefore they are called "concubines," for the union is discreet and occasional.

(ועמ"ש עוד מזה מזה בפ' שמות בדבור המתחיל ואלה שמות ובד"ה קול דודי ובפ' חיי שרה בד"ה ויצא יצחק לשוח בשדה):

(And see what is written further on this in Parshas Shemos, in the discourse beginning "And these are the names," and in the discourse beginning "The voice of my beloved," and in Parshas Chayei Sarah, in the discourse beginning "And Yitzchak went out to meditate in the field.")

32 ד ועלמות אין מספר הם הלכות שבגמרא ומימרות האמוראים ונקרא עלמות לשון העלם. בתולה ואיש לא ידעה שלא היה עדיין עמה יחוד כלל.

4. "And maidens (alamos) without number" are the halachos in the Gemara and the statements of the Amoraim. And they are called alamos, an expression of he'elem (concealment): "a virgin, whom no man had known," with whom there had not yet been any union at all.

והענין כי התלמוד עיקרו להבין הטעמים והטעמים הם באמת בבחינת העלם שאין יכולים לעמוד על שרשו של הטעם ועיקרו שלא יכול כלל לבא בהתגלות למטה (רק לעתיד יתגלו טעמי תורה).

The explanation is this: the essence of the Talmud is to understand the reasons, and the reasons are in truth in a state of concealment, for one cannot fathom the root and essence of the reason, which cannot come into revelation below at all (only in the Time to Come will the reasons of the Torah be revealed).

ואף שבגמרא מפרש הטעם מ״מ בעיון ובעמקות לא בא הטעם בהשגה כגון ע״ד דוגמא קי״ל [קיימא לן] כסות לילה פטור מציצית מדכתיב וראיתם אותו פרט לכסות לילה וכסות סומא חייב בציצית שישנו בראיה אצל אחרים.

And although the Gemara explains the reason, nevertheless, on deep study and in its depth, the reason does not come within comprehension. For instance, by way of example: we hold that a night garment is exempt from tzitzis [fringes], since it is written, "And you shall see it," excluding a night garment; while the garment of a blind man is obligated in tzitzis, since it is subject to seeing by others.

והנה באמת אם באנו לפסוק רק מצד השכל הנה אדרבה לפי שכלו יותר היה ראוי לחייב כסות לילה

Now in truth, if we came to rule on the basis of reason alone, then on the contrary, according to reason it would be more fitting to obligate a night garment

(שישנו בראיה אצלו ע״י הנר משא״כ סומא אינו רואה כלל. אלא שע״פ חכמת התורה נתחייב כסות מפני שישנו בראיה אצל אחרים אף שהוא אינו רואה כלל.

(for it is subject to seeing by him, by the light of the lamp, whereas a blind man does not see at all. Only, according to the wisdom of the Torah, the garment [of a blind man] is obligated because it is subject to seeing by others, even though he does not see at all.

ואי״כ זה שנתפוס טעם זה לעיקר היינו מה שישנו בראיה אצל אחרים יותר ממה שכסות לילה נראה ע״י אור הנר לא בא כלל בהתגלות למטה)

If so, [the reason for] our taking this reason as the principal one — namely, that it is subject to seeing by others — rather than that a night garment is seen by the light of the lamp, has not come into revelation below at all.)

לכך הנה אף שאנו יכולים ללמוד התלמוד בעמקות כגון להעמיק אח״כ מהו כסות לילה מ״מ עצם שרש הטעם דכסות לילה פטור הוא בבחי׳ העלם מאתנו.

Therefore, although we can study the Talmud in depth — for instance, to delve afterwards into what a night garment is — nevertheless the very root of the reason why a night garment is exempt is in a state of concealment from us.

כי הטעם שבא בתלמוד הוא רק דרך כלל מדכתיב וראיתם אותו פרט כו׳ אבל לא בא בהתגלות כל פרטי עניני הטעם בעמקות (מדוע לא נתמעט כסות סומא כנ״ל)

For the reason that comes in the Talmud is only in general terms — “since it is written, ‘And you shall see it,’ excluding,” etc. — but all the particular aspects of the reason, in depth, have not come into revelation (why the garment of a blind man was not excluded, as mentioned above).

כי זה אינו יכול לבא כלל בהתגלות בעולמות וכמ״ש מאד עמקו מחשבותיך.

For this cannot come into revelation in the worlds at all, as it is written, “Your thoughts are very deep.”

ואף שבהשתלשלות נמשך ונשתלשל איזו השגה עד שיוכל האדם להשיג הטעם של המשנה וא״כ לכאורה איך שייך ע״ז מאד עמקו כו׳ אבל באמת אדרבה מה שנשתלשל יותר למטה הנה שרשו ממקום גבוה יותר.

And though in the chain of descent (hishtalshelus) some comprehension has been drawn down and has descended, so that a person can comprehend the reason of the Mishnah — and if so, seemingly, how does “very deep,” etc., apply to this? — yet in truth, on the contrary, whatever has descended further down, its root is from a higher place.

ולכן גם כשנשתלשל למטה מ״מ אינו יכול להתגלות עומק המושג.

Therefore, even when it has descended below, nevertheless the depth of the concept cannot be revealed.

ולכן נקראו המימרות עלמות לשון עלמה בתולה ואיש לא ידעה שלא קיבלה עדיין טפת דכר שלא בא התגלות הטעם ועומקו למטה רק נשאר בהעלם

Therefore the statements [of the Amoraim] are called alamos, an expression of almah (maiden): "a virgin, whom no man had known," who has not yet received the drop of the male; for the revelation of the reason and its depth has not come below, but remains in concealment.

(וע' עוד מענין ועלמות אין מספר בפ' פנחס דרט"ז סע"א [סוף עמוד א] ובת"ז [ובתיקוני זהר] תיקון כ"א וע' עוד בפ' ויצא דקנ"ט ע"א ובפ' פקודי דרכ"ז סע"ב [סוף עמוד ב])

(And see further on the matter of "And maidens without number" in [the Zohar,] Parshas Pinchas, end of 216a, and in the Tikkunei Zohar, Tikkun 21; and see further in Parshas Vayetze, 159a, and in Parshas Pekudei, end of 227b.)

והנה בזה יובן ענין מעלת עסק ההלכה בעיון ועומק הדעת ועי"ז מוציא דין חדש או שעומד על טעם של איזה דין שהיה נעלם תחלה.

Now through this one can understand the superiority of occupying oneself with halachah with study and depth of mind, through which one brings forth a new law, or fathoms the reason of some law that was hidden at first.

הנה זהו בחי' הליבון היינו שמה שהיה תחלה בחי' עלמות והעלם גמור כעת נמשך בבחי' גילוי ועי"ז נמשך בגילוי אור א"ס בחי' לובן העליון שהלובן מורה על גילוי אחדות הפשוטה כמ"ש במ"א.

This is the level of libun (clarification, "whitening"): what was at first in the state of alamos and complete concealment is now drawn into a state of revelation. And through this there is drawn down, in revelation, the Infinite Light — the level of the Supernal Whiteness; for whiteness indicates the revelation of the simple Oneness, as is explained elsewhere.

33 ואף שנת' [שנתבאר] שעומק הטעם של ההלכות א"א לעמוד עליו מ"מ זהו שרשו ועיקרו של הטעם כנ"ל בענין כסות לילה כו'.

And although it was explained that the depth of the reason of the halachos cannot be fathomed, nevertheless this [refers to] the root and essence of the reason, as mentioned above concerning the night garment, etc.

אבל זה יכולים אנו לפלפל בקושיות ופירוקים בטעמי הגמ' [הגמרא] עצמן שלא יהיה סתירה ממקום למקום וה"ז [והרי זה] ג"כ גילוי ההעלם ונק' ליבון הלכתא.

But this we can do: engage in pilpul [sharp analysis], with questions and resolutions, on the reasons of the Gemara themselves, so that there be no contradiction from one place to another; and this too is a revelation of the concealed, and it is called libun hilchesa (the clarification of the halachah).

34 ונמצא גם ע"י עסק התורה שבבחינת עלמות שהם גמרא ופוסקים ראשונים ואחרונים לעמוד על עומקי הסברות נמשך ג"כ גילוי אור א"ס ב"ה להיות יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כנ"ל בענין מתניתין מלכתא

It follows that also through occupying oneself with the Torah that is in the category of alamos — which are the Gemara and the halachic authorities, Rishonim [the early authorities] and Acharonim [the later ones] — to fathom the depths of the reasonings, there is also drawn down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, so that there is the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence), as mentioned above concerning "The Mishnah is a queen."

ואדרבה ליבון הלכתא היא מעלה יתירה שמגלה הנעלם ותעלומות חכמה וכמ"ש במ"א ע"פ מאמר הרע"מ [הרעיא מהימנא] והמשכילים יזהירו כו' ועיקר פי' ליבון הלכתא נתבאר בפ' שמות בד"ה קול דודי ע"ש.

And on the contrary, the clarification of the halachah is an added superiority, for it reveals the hidden and "the secrets of wisdom," as is explained elsewhere on the saying of the Raaya Mehemna [the Faithful Shepherd, a section of the Zohar] on "And the wise shall shine," etc. And the main explanation of the clarification of the halachah was given in Parshas Shemos, in the discourse beginning "The voice of my beloved"; see there.

(ועמ"ש בד"ה תורה צוה ארוסין ונשואין)

(And see what is written in the discourse beginning "Torah commanded," [regarding] betrothal and marriage.)

והנה כשהאדם לומד ע"ד הנ"ל ע"ז נאמר קול דודי הנה זה בא שע"י עסק התורה בא ונמשך קול דודי הוא התגלות אור א"ס גם עתה ממש.

Now, when a person learns in the manner described above, about this it is said, "The voice of my beloved! Behold, he comes": through occupying oneself with Torah, "the voice of my beloved" — which is the revelation of the Infinite Light — comes and is drawn down, even now, truly.

וזהו הנה זה בא לשון הוה כי הקב"ה קורא ושונה כנגדו (ועמ"ש סד"ה מצה זו גבי בעבור זה ומ"ש בפ' יתרו סד"ה משה ידבר בענין ידבר ויעננו לשון הוה)

And this is why "Behold, he comes" is in the present tense: for the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him. (And see what is written at the end of the discourse beginning "This matzah," concerning "because of this," and what is written in Parshas Yisro at the end of the discourse beginning "Moshe would speak," concerning "would speak" and "would answer him" being in the present tense.)

והמשכה זו הוא בבחי' מדלג על ההרים כי א"א להיות ההמשכה בדרך השתלשלות עילה ועלול כמבואר למעלה באריכות ע"פ נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך כו'

And this drawing down is in the manner of "leaping over the mountains," for the drawing down cannot be by way of a chain-like descent (hishtalshelus) of cause and effect, as explained above at length on the verse "Your wonders and Your thoughts toward us; there is no comparison to You," etc.

דאין ערוך ממש ולא מיניה ולא מקצתיה מהערך שבין עלול לעילתו

For there is truly no comparison, not in whole and not in part, of the comparability that exists between an effect and its cause.

אפי' [אפילו] בריבוי השתלשלות עילה ועלול רבבות אין שיעור מ"מ שייך ערך מהעלול היותר נמוך לעילה הראשונה אבל נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך ממש עצמו מספר כו'.

Even with a multitude [of stages] of a chain-like descent of cause and effect, myriads without measure, nevertheless there is some comparability from the lowest effect to the first cause; but "Your wonders and Your thoughts toward us" — there is truly no comparison, "beyond number," etc.

35 ולכן להיות ההמשכה מאור א"ס ב"ה להתלבש בתורה ולהיות קורא ושונה כנגדו אזכיר את שמי וכו' הוא ע"י דילוג מדלג על ההרים כו'. דהיינו שבא ההתגלות דרך דילוג וקפיצה שלא על ידי השתלשלות עילה ועלול:

Therefore, for there to be a drawing down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to be enclothed in the Torah, and for [the Holy One, blessed be He,] to be reading and studying opposite him — "I mention My Name," etc. — this is through a leap: "leaping over the mountains," etc. That is, the revelation comes by way of leaping and skipping, not through a chain-like descent (hishtal-shelus) of cause and effect.

36 ה אך עוד אחת היא העולה כל כולנה.

5. But there is yet one more — "one is she" — that surpasses them all.

והוא כי מתי בא התגלות הנ"ל ע"י עסק התורה שיהיה בחי' קול דודי הנה זה בא להיות יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה ע"י עסק התורה שהן ס' מסכתות הנק' ס' מלכות כו'.

Namely: when does the above-mentioned revelation come about through occupying oneself with Torah, so that there be the level of "The voice of my beloved! Behold, he comes," for there to be the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence), through occupying oneself with Torah, which is the sixty tractates called the "sixty queens," etc.?

כ"ז [כל זה] הוא דוקא בהקדים תחלה בחי' אחת היא יונתי דהיינו שיהיה אצל האדם בחי' ומדרגת הנק' אחת. פי' אחת הוא לשון נוקבא שהוא בחי' מקבל מבחי' אחד.

All this is specifically when there first precedes [it] the level of "One (achas) is my dove," that is, that a person have the level and rank called achas ("one," in the feminine). The meaning: achas is a feminine form (nukva), which is the level of a recipient from the level of echad ("One," in the masculine).

37 והוא כשמקבל האדם בפנימיותו בחינת יחודו ית' באמרו שמע ישראל וכו' הוי' אחד כי שמע הוא לשון אסיפה בתוך תוכו ולא ידיעה לבד כ"א ע"י העמקת דעתו בהתבוננות ובבחי' לאסתכלא ביקרא דמלכא

This is when a person receives in his inner dimension (pnimiyus) the level of His unity, may He be blessed, when he says, "Hear, O Israel," etc., "Havayah is One." For shema ("hear") is an expression of gathering into one's very innermost core — and not mere knowledge, but through the deepening of his mind in contemplation, and in the manner of "gazing upon the glory of the King"

(דלשון לאסתכלא היינו כמו מי שמסתכל על דבר הפלא ופלא שלא תשבע עינו מהסתכל בו

(For the term "gazing" means like one who gazes at an exceedingly wondrous thing, whose eye is not sated with gazing at it.

כך ויותר מזה לאין קץ כשיתבונן המשכיל בעין השכל בגדולתו ית' שהוא למעלה עד אין קץ כו' ובנפלאותיו הגדולים ואשר ברא עולמות עליונים לאין קץ ותכלית ורגלי החיות כנגד כולן כו' היינו שסוף בחי' שבעליון כוללת כל מה שלמטה ממנה שהוא כאין לגבי הגבוה מהם.

So, and infinitely more than this, when a person of understanding contemplates with the eye of the intellect His greatness, may He be blessed, who is above without end, etc., and His great wonders, and that He created upper worlds without end or limit, and "the feet of the Chayos [an order of angels] are equal to all of them," etc.; that is, the end of a level in the higher [world] encompasses all that is below it, which is as nothing compared to what is higher than them.

ועד"ז יש עולמות לאין קץ גבוה מעל גבוה שומר כו' והכל כאין ואפס אצלו ית' ממש. ואין ערוך אליך ממש שהוא ית' אדון הנפלאות.

And in this way there are worlds without end, "one high above the high watches," etc., and all is truly as nothing and naught before Him, may He be blessed. And "there is no comparison to You," truly, for He, may He be blessed, is the Master of wonders.

אז לא תשבע עין השכל מלהסתכל ולהתבונן בזה היטב ולהתענג תענוג נפלא לאין שיעור מזה).

Then the eye of the intellect will not be sated with gazing and contemplating this thoroughly, and delighting with a wondrous, immeasurable delight from this.)

וזהו בחי' יונתי כמו יונים מסתכלים זה בזה וזהו התענוג שלהם ממה שמסתכלים זה בזה. כמ"כ [כמו כן] תקנו פסוד"ז [פסוקי דזמרה] הוא ענין התבוננות כל חד לפום שיעורא דיליה.

And this is the level of "my dove": like doves, which gaze at one another, and this is their delight, their gazing at one another. Likewise, they instituted Pesukei deZimra (the Verses of Praise), which is the matter of contemplation, "each one according to his own measure."

ברוך שאמר והיה העולם אשר באמירה אחת ברא כל העולמות ומחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.

"Blessed is He who spoke, and the world came to be": who with a single utterance created all the worlds, and "in His goodness renews each day, continually, the work of Creation."

38 ולשון והיה העולם דמשמע ממילא הוא ע"ד מ"ש כי הוא צוה ונבראו דלשון ונבראו משמע ג"כ כן

And the expression "and the world came to be," which implies [that it came to be] of itself, is along the lines of what is written, "For He commanded and they were created"; for the expression "and they were created" also implies this;

וכן אתה הוא עד שלא נברא העולם ומשנברא וכו' והכוונה בזה הוא דלפי שאין ערוך כלל כל העולמות שהם בעלי גבול לא"ס ב"ה אשר אין לו תחלה וכו'.

and so too, "You are He before the world was created, and since it was created," etc. And the intent of this is: since all the worlds, which are limited, bear no comparison at all to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, who has no beginning, etc.,

והתהוותם ממנו יתי הוא ע"י צמצומים רבים ועצומים להסתיר ולהעלים האור עד שיוכל להבראות עולמות כו'

and their coming into being from Him, may He be blessed, is through many and mighty contractions (tzimtzumim), to hide and conceal the light until worlds can be created, etc.,

לכך נאמר נבראו כאלו הוא ממילא להורות על ריחוק הערך ושהוא יתי סתימו דכל סתימין

therefore it says "they were created," as though it were of itself, to indicate the remoteness of comparison, and that He, may He be blessed, is "the most hidden of all hidden ones."

(כי כשההשפעה בגילוי מן המשפיע למקבל בבחי' עילה ועלול שהעלול יש לו השגה בעילתו הרי המקבל יודע מי הוא המשפיע לו.

(For when the influence is in a revealed manner, from the giver to the recipient, in the manner of cause and effect, where the effect has comprehension of its cause, the recipient knows who it is that bestows upon him.

משא"כ ההארה מבחי' סוכ"ע א"ס ב"ה בהעולמות שהוא באה בבחינת העלם והסתר ולית מחשבה תפיסא ביה כלל כנ"ל לכך שייך ע"ז לשון נברא כאלו הוא ממילא ר"ל [רוצה לומר] שאין העולמות משיגים הכח השופע בהם ומהווה אותם מאין

This is not so with the glimmer from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), the Infinite One, blessed be He, in the worlds, which comes in a manner of hiddenness and concealment, and "no thought can grasp Him" at all, as mentioned above. Therefore the expression "was created," as though it were of itself, applies to this; that is to say, the worlds do not grasp the power that flows into them and brings them into being from nothing.

וזהו ברוך שאמר והיה העולם דאיתא ע"ז בכוונת האריז"ל [האריי זכרונו לברכה] רדל"א [רישא דלא אתידע]. פי' לא אתיידע הוא כמ"ש והחכמה מאין תמצא נזכר לשון מציאה שאין המוצא מציאה יודע ממי בא לו המציאה והוא ענין אחד עם בחי' נבראו והמ"י [והמשכיל יבין].

And this is [the meaning of] "Blessed is He who spoke, and the world came to be," about which it is stated in the kavanos [meditative intentions] of the Arizal: Radla (the Head that is not known). The meaning of "not known" is as it is written, "And wisdom — from where (me'ayin) shall it be found?" The expression of "finding" is mentioned, for one who finds a found object does not know from whom the found object came to him; and this is one matter with the level of "they were created." And the discerning will understand.)

וז"ש [וזהו שכתוב] יהללו את שם הוי' כי הוא צוה כו'. דהיינו שנבראו כדי שיתגלה שם ה' ומלכותו. ופי' כי הוא צוה היינו כי דבר מלך שלטון כי הוא אמר ויהי.

And this is [the meaning of] what is written, "Let them praise the Name of Havayah, for He commanded," etc.: that is, they were created so that the Name of G-d and His sovereignty be revealed. And the meaning of "for He commanded" is that "the word of a king is sovereign": "for He spoke, and it was."

וכ"ז [וכל זה] מפני שכך עלה ברצונו שאין מלך בלא עם הללוהו כל מלאכיו היינו שהמלאכים הם תמיד בביטול מחמת התבוננות בהתהוותם תמיד מאין ליש

And all this is because so it arose in His will, for "there is no king without a people." "Praise Him, all His angels": that is, the angels are constantly in a state of self-nullification (bittul), because of contemplating their coming into being, constantly, from nothing to something;

וכמאמר אתה קדוש וכו' וקדושים הם המלאכים יהללוך סלה שההילול שלהם הוא סלה בלי הפסק מחמת התבוננות שלהם בבחי' שמך קדוש המהווה ומחיה אותם כנ"ל.

and as in the saying, "You are holy," etc. — and "holy ones" are the angels — "praise You, selah": their praise is selah, without pause, because of their contemplating the level of "Your Name is holy," which brings them into being and gives them life, as mentioned above.

39 והנה ע״י התבוננות כל אחד ואחד לפי ערכו בכל פסוקי דזמרה וקריאת שמע וברכותיה ע״ד מ״ש בהעמקת הדעת לאסתכלא ביקרא דמלכא יקבל יחודו ית׳ בתוך תוכו לאמתו ויבא מזה לבחי׳ ואהבת כו׳ בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך

Now, through the contemplation of each and every one according to his measure, throughout Pesukei deZimra and the reading of the Shema and its blessings, in the manner described — with deepening of the mind, "gazing upon the glory of the King" — he will receive His unity, may He be blessed, into his very innermost core, in its truth, and will come from this to the level of "And you shall love," etc., "with all your soul" — even if He takes your soul.

וכמ״ש אליך ה׳ נפשי אשא. כי זה יכול כל אדם להיות לו מס״נ [מסירות נפש] כי נשמת ישראל שרשה למעלה מעלה

And as it is written, "To You, Havayah, I lift up my soul." For every person is able to have this, self-sacrifice (mesirus nefesh), since the soul of Israel is rooted very, very high above.

כמאמר נשמה שנתת בי טהורה היא מבחי׳ טהירו עילאה ומשם נמשכה ע״י השתלשלות רבות אתה בראתה וכו׳ עד שנפחת בי והירידה צורך עליה ואתה עתיד ליטלה כו׳ ולהחזירה וא״כ אליך ה׳ נפשי אשא עכשיו.

As in the saying, "The soul that You have placed within me is pure": from the level of the Supernal Purity (tehiru ila'ah); and from there it was drawn down through many [stages of] descent (hishtal-shelus) — "You created it," etc. — until "You breathed it into me." And the descent is for the sake of an ascent: "And You will in the future take it," etc., "and restore it." If so, "To You, Havayah, I lift up my soul" now.

40 ומחמת ששרש הנשמה גבוה מאד נעלה לכך יש בכח כל איש למסור נפשו ע״י התבוננות בהעמקת דעתו שע״י יאיר בו אור נשמתו.

And because the root of the soul is very high and exalted, therefore it is in the power of every man to give over his soul, through contemplation with the deepening of his mind, for through this the light of his soul will shine within him.

לכך אחר שאמר שמע ישראל וכו' לשון הסכת ושמע היינו שהתבונן והאזין וקיבל היטב במוחו ותבונתו יחודו ית' שהוא הוי' אחד ושהוא אלקים ממש כי ברא כרעא כו'.

Therefore, after he has said, "Hear, O Israel," etc. — an expression of "Pay heed and hear," that is, that he has contemplated and listened and received well, in his mind and his understanding, His unity, may He be blessed: that He is "Havayah [is] One," and that He is truly Elokim, for "the son is the leg," etc. —

41 ועי"ז נתגלה אור נשמתו בגופו שלא יסתיר שום דבר ואזי גם נפש השכלי' [השכלית] תסכים ע"ז שלא יהיה מניעה משום דבר.

and through this the light of his soul has been revealed in his body, so that nothing conceals [it] — and then the intellectual soul too will agree to this, so that there will be no hindrance from anything.

ואח"כ אומרים בכל מאדך בכל ממונך כי יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו.

And afterwards we say, "with all your might (me'odecha)" — with all your wealth; for there is a person whose wealth is dearer to him than his body.

מה גם כי כל המס"נ [המסירות נפש] אינו בפועל ממש רק הסכם ורצון על מס"נ [מסירות נפש]

Moreover, none of the self-sacrifice (mesirus nefesh) is in actual deed; it is only a resolve and will toward self-sacrifice.

אכן כשנותן אח"כ צדקה אזי הוא מקיים בפועל ממש מעין בחינת מס"נ [מסירות נפש] שנותן מיגיע כפיו מה שעמל ויגע בהם בגופו ונפשו ונותן מחמת מצות ה'. ומה לי קטלי' [קטליה] כולא כו'.

But when he afterwards gives charity, then he fulfills, in actual deed, something akin to the level of self-sacrifice: for he gives from the toil of his hands, that over which he labored and toiled with his body and soul, and he gives because of G-d's commandment. "And what does it matter to me whether he killed all of it," etc.

42 והנה אחר שקיבל יחודו יתי בתוך תוכו להיות ואהבת בכל נפשך ומאדך וזהו בחינת אחת היא יונתי היינו שמקבל מבחינת אחד. אזי אומרים אח"כ בק"ש [בקריאת שמע] והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום.

Now, after he has received His unity, may He be blessed, into his very innermost core, so that there be "And you shall love with all your soul and your might" — and this is the level of "One (achas) is my dove," that is, that he receives from the level of echad (One) — then afterwards we say in the Shema, "And these words, which I command you today, shall be."

שהוא להיות המשכת אור א"ס הסכ"ע [הסובב כל עלמין] למטה שיתגלה בעולמות ע"י עסק התורה שע"ז ממשיכים להיות יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה כנ"ל באריכות בענין ששים המה מלכות כו'

This is so that there be a drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof), which encompasses all worlds (sovev kol almin), below, that it be revealed in the worlds through occupying oneself with Torah; for through this one draws down [so] that there be the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence), as [explained] above at length on the matter of "There are sixty queens," etc.

משא"כ בעסק התורה לבד בלי קדימת בחינת מס"נ [מסירות נפש] הנ"ל לא ימשיך כ"כ [כל כך] גלוי אור א"ס ב"ה הסכ"ע [הסובב כל עלמין] כו'

This is not so with occupying oneself with Torah alone, without the level of self-sacrifice (mesirus nefesh) mentioned above preceding it: it will not draw down so great a revelation of the Infinite Light, blessed be He, which encompasses all worlds, etc.

(ועמ"ש בביאור ע"פ הראיני את מראיך השמיעני את קולך כו' ומ"ש בד"ה והנה מנורת זהב בענין כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו עול מצות)

(And see what is written in the explanation of the verse, "Let me see your appearance, let me hear your voice," etc., and what is written in the discourse beginning "And behold, a menorah of gold," on the matter of "so that he first accept upon himself the yoke of the kingdom of Heaven, and afterwards accept upon himself the yoke of the mitzvos.")

ולכן דוקא ע"י בחי' אחת היא יונתי שהוא המס"נ [המסירות נפש] והעלאה ממטה למעלה ולהיות יחודו ית' בתוכיות הלב אזי יוכל להיות אח"כ ההמשכה למטה ע"י עסק התורה מבחינת סכ"ע [סובב כל עלמין] להיות קול דודי הנה זה בא מדלג כו' כנ"ל.

Therefore, specifically through the level of "One is my dove" — which is the self-sacrifice and the ascent from below upward, and having His unity, may He be blessed, in the innermost heart — then afterwards there can be the drawing down below, through occupying oneself with Torah, from the level of sovev kol almin, so that there be "The voice of my beloved! Behold, he comes, leaping," etc., as mentioned above.

(ועד"ז יובן ענין הזאת כה"ג [כהן גדול] ביוהכ"פ [ביום הכפורים] אחת למעלה בינה ושבע למטה חג"ת [חסד גבורה תפארת] נהי"מ [נצח הוד יסוד מלכות]

(And in this way one can understand the matter of the sprinkling of the Kohen Gadol [the High Priest] on Yom Kippur: one upward — Binah — and seven downward — Chesed, Gevurah, Tiferes, Netzach, Hod, Yesod and Malchus.

וכך היה מונה אחת כתר אחת ואחת חו"ב [חכמה ובינה] כו' עד אחת ושבע בינה וחג"ת [וחסד גבורה תפארת] נהי"מ [נצח הוד יסוד מלכות]

And so he would count: "one" — Keser; "one and one" — Chochmah and Binah, etc., up to "one and seven" — Binah, and Chesed, Gevurah, Tiferes, Netzach, Hod, Yesod and Malchus.

והיינו כי אחת למעלה הוא המס"נ [המסירות נפש] דכנ"י [דכנסת ישראל] שע"ז נאמר אחת היא לאמה היינו שע"ז עולין לשרשן ישראל עלו במחשבה ע"ד המבואר בד"ה יונתי בפי' קומי לך רעיתי כו'

And this is because the "one upward" is the self-sacrifice (mesirus nefesh) of the Community of Israel (Knesses Yisrael), of which it is said, "She is one to her mother"; that is, through this they ascend to their root — "Israel arose in thought" — along the lines of what is explained in the discourse beginning "My dove," in the explanation of "Arise, my love," etc.

וע"י העלאה זו נמשך גילוי אור א"ס מלמעלה למטה בחי"ע [בחכמה עילאה] עד מלי' דאצילות מקור דבי"ע וזהו שגם בכל השבע שלמטה הוא מונה עמהם אותה אחת שלמעלה כי ההעלאה דאחת היא יונתי הוא הגורם שיומשך האור מבחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] בכל השבע שלמטה כו').

And through this ascent there is drawn down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) from above downward, in the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), down to Malchus of the World of Atzilus (Emanation), the source of [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah. And this is why, with all the seven downward too, he counts with them that "one" upward: for the ascent of "One is my dove" is what causes the light from the level of sovev kol almin to be drawn into all the seven below, etc.)

וזהו אשר אנכי מצוך היום ענין היום היינו בכל יום יהיו בעיניך כחדשים ואף שהתורה ניתנה מכבר זה יותר משלשה אלפים שנה.

And this is [the meaning of] "which I command you today." The point of "today" is: "Every day they shall be in your eyes as new" — even though the Torah was already given, more than three thousand years ago.

אך הואיל וע"י מס"נ [מסירות נפש] ממשיך מבחי' אנכי מי שאנכי בחי' סוכ"ע שאינו בגדר זמן ומקום וא"כ בכל יום הם כחדשים ממש שהרי נמשך מבחי' שלמעלה מהזמן לגמרי.

But since, through self-sacrifice, one draws down from the level of "I — who I am" (Anochi mi she'anochi), the level of sovev kol almin, which is not within the bounds of time and space, then, if so, every day they are truly as new, for it is drawn from a level that is entirely above time.

43 ובזה יובן פי' וענין תיבת לאמר שבתחלת עשרת הדברות דלכאורה אינו מובן פירושו כנזכר לעיל.

And through this one can understand the meaning and import of the word "saying" at the beginning of the Ten Commandments, whose meaning seemingly is not understood, as mentioned above.

אך הענין והפי' לחזור ולאומרו בכל זמן ולדורות דהיינו גם עכשיו כשאדם לומד יהיה ממש כמו שהקב"ה בעצמו אומר ומדבר כמו בשעת מ"ת [מתן תורה]

But the matter and the meaning is: to repeat it and say it at every time and for [all] generations; that is, even now, when a person learns, it shall be truly as though the Holy One, blessed be He, Himself says and speaks, as at the time of the Giving of the Torah.

כי כך הוא באמת הלימוד הוא המשכת סוכ"ע אני המשנה המדברת בפיך כנ"ל

For so it is in truth: learning is the drawing down of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) — "I am the Mishnah that speaks in your mouth," as mentioned above.

(ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה וידבר משה אל ראשי המטות כו' גבי פי' לאמר זה הדבר כו' ובפ' יתרו בד"ה החדש השלישי כו')

(And see what is written about this also in the discourse beginning "And Moshe spoke to the heads of the tribes," etc., regarding the explanation of "saying: This is the thing," etc., and in Parshas Yisro, in the discourse beginning "The third month," etc.)

והנה ז"ש [זהו שכתוב] לאמר אנכי הוי' אלקיך פי' שע"י עסק התורה בבחי' זו יהיה אנכי הוי' אלקיך שיומשך מבחי' אנכי מי שאנכי סוכ"ע להיות אלקיך שלך ממש והוא יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא] ושכינתיה הקב"ה שונה כנגדו וה"ע [וזהו ענין] דירה בתחתונים.

And this is [the meaning of] what is written, "saying: I am Havayah your G-d." The meaning is: through occupying oneself with Torah in this manner, there will be "I am Havayah your G-d": that from the level of "I — who I am," sovev kol almin, it will be drawn down to be "your G-d," truly yours. And this is the union of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah (Divine Presence) — the Holy One, blessed be He, studies opposite him — and this is the matter of a dwelling place among the lower realms.

44 ולכן יהיה בכל יום כחדשים כמו אז בשעת מ"ת [מתן תורה] מאחר שהגילוי יהיה מבחי' אנכי סכ"ע [סובב כל עלמין] וכנ"ל.

Therefore every day it will be as new, just as it was then, at the time of the Giving of the Torah, since the revelation will be from the level of Anochi ("I"), the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), as mentioned above.

ואזי יהי' [יהיה] בחינת תמתי פי' תמתי שישראל גורמים התמימות והשלימות יחוד קוב"ה [קודשא בריך הוא]

And then there will be the level of "my perfect one" (tamasi). The meaning of tamasi is that Israel bring about the wholeness and completeness of the unity of the Holy One, blessed be He.

מה שהוא קדוש ומובדל ואינו יכול לבוא בהתגלות תוך עלמין הנה ע"י כל הנ"ל בעסק התורה יומשך ויתגלה להיות יחוד ותמימות ממש אחרי שמסרו נפשם בבחי' ביטול ממש שעי"ז יוכל להיות הגילוי כו'

That which is holy and set apart and cannot come into revelation within the worlds — through all of the above, in occupying oneself with Torah, it will be drawn down and revealed, so that there is a true union and wholeness, after they have given over their souls in a state of true self-nullification (bittul), through which the revelation can come about, etc.

והיינו ג"כ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] תמתי תאומתי כו' ברה היא ליולדתה מלשון ברה כחמה היא בחי' אתהפכא חשוכא לנהורא כו' וזהו נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן.

And this is also [the meaning of] the saying of our Sages, of blessed memory: "Tamasi (my perfect one) — te'omasi (my twin)," etc. "She is bright (barah) to the one who bore her" — from the expression "bright (barah) as the sun": this is the level of the turning of darkness into light, etc. And this is "their beginning is wedged in their end, and their end in their beginning."

ראוה בנות ויאשרוה מבואר בזהר ויחי (דרמ"ה סע"ב [סוף עמוד ב]) והוא כענין המבואר במ"א בפי' אשר קדשנו במצותיו. אשר הוא בחינת תענוג עליון כו':

"Daughters saw her and called her happy (vaye'ashruha)" is explained in the Zohar, Vayechi (end of 245b); and it is like the matter explained elsewhere on the explanation of "who (asher) has sanctified us with His commandments": asher is the level of the supernal delight (taanug), etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/shir-hashirim/32/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok